

[Lilli Gyldenkilde]

ge kvinder ind i en fornuftig tilværelse, hvor de bliver uddannet, hvor de får arbejde, hvor de bliver i stand til at forsørge deres børn, og hvor de bliver i stand til at give deres børn en menneskeværdig tilværelse. Hvis det hele bare får lov til at løbe videre, som det gør i øjeblikket, hvor samfundet betaler disse mennesker for at sidde derhjemme og gå til, så bliver der tale om, at vi får en offentlig vækst, så det basker, på længere sigt. Hvis ikke der bliver grebet ind i tide, bliver det måske ikke kun over socialloven, vi skal bruge flere penge, det bliver måske også til kriminalforsorg, og hvad ved jeg. Men jeg forventer ikke så meget forståelse fra det partis side, som hr. Henning Rasmussen (Roskilde a.) repræsenterer.

Så vil jeg gerne sige til fru Lone Dybkjær, at jeg var meget glad for den måde, forslaget blev behandlet på fra hendes side. Jeg kan forstå, at fru Lone Dybkjær ikke er enig i alle detaljerne, men det gør heller ikke så meget, det var der heller ikke ret mange andre der var, og det er også muligt, at der er nogle af tingene, der skal laves om. Jeg er meget åben for, at vi kan se på det. Men intentionen i forslaget var også fru Lone Dybkjær enig i, og det ved jeg også fra tidligere drøftelser om disse ting både i ungdomsarbejdsløshedsudvalget og andre steder. Jeg var meget glad for det, der blev sagt fra fru Lone Dybkjærs side, og det samme vil jeg sige til hr. Waldorff fra VS. Vi er da i SF enige i, hr. Waldorff, at vi ikke løser ungdomsarbejdsløsheden isoleret, men vi har en gruppe her, som vi må gøre en særlig indsats for, og meningen med dette forslag er at gøre en særlig indsats for dem i den gruppe, der er allerhårdest ramt.

Jeg skal takke for modtagelsen af forslaget.

Henning Rasmussen (Roskilde a.) (FP):

Jeg skal kun komme med et par enkelte ganske korte bemærkninger.

Jeg sagde med vilje ikke noget om byrdefordelingen, hvis det skulle gå så trist, at forslaget blev vedtaget. Tror man virkelig i SF, at man rundt om i kommunerne er så naive, at man hopper på den limpind, blot fordi det er staten, der skal betale? Jeg håber da, man ved i SF, at kommunen er en del af staten. Vi skal ikke selv betale det hele i den enkelte

kommune; til gengæld skal vi over statskatterne betale også til de andre kommuner, så resultatet bliver præcis det samme. Den tror jeg ikke man hopper på i kommunerne.

Vi skal skaffe de unge en fornuftig tilværelse, det er vi da helt enige om, men dette forslag skaffer dem ikke en fornuftig tilværelse. Som jeg sagde i mit første indlæg, giver det dem i et halvt år en eller anden uddannelse, som man kalder det, og så giver det dem et års arbejde et sted, hvor der vel ikke er så meget for dem at gøre. De bliver puttet ind et sted i dette år, og så bliver de ellers smidt ud til den samme trummerum, som de kom fra, til arbejdsløsheden. Det er synd for dem. Lad os sørge for at skaffe dem et samfund, hvor de kan få et fornuftigt arbejde.

Karen Højte Jensen (KF):

Det kunne lyde, som om fru Lilli Gyldenkilde slet ikke hørte første del af mit indlæg, for da gav jeg netop udtryk for, at vi havde sympati for, at der skulle gøres noget netop for denne gruppe, både når det drejede sig om job og uddannelse, og jeg sagde, at ved de initiativer, man tog, måtte man være meget opmærksom på denne gruppe.

Med hensyn til den uenighed, fru Lilli Gyldenkilde ser mellem fru Lis Møller og mig, kan jeg helt klart sige, at fru Lis Møller kender dette forslag og er enig i min udlægning af den konservative holdning. Men jeg vil godt understrege, at jeg sagde, at vi klart ser et problem for de unge kvinder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det den 11. februar 1982 nedsatte udvalg vedrørende lovforslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration på det bygge- og miljøretlige område. (Straf for kommunale overtrædelser af bygge-, miljø- og planlovgivningen).

[Af Thorndahl (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 162. Fremsat 23/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Erik Holst):

Fremskridtspartiets lovforslag er en genfremsættelse af det forslag om ændring af forskellige bestemmelser om kommunal og amtskommunal administration på det bygge- og miljøretlige område, som blev fremsat i efteråret 1981. Det blev ikke dengang færdigbehandlet, fordi der blev udskrevet folketingsvalg.

Nu som dengang fremsætter fremskridtspartiet forslag om, at der indsættes bestemmelser i bygge- og miljølovgivningen, således at kommunale myndigheder skal kunne straffes for overtrædelser begået i forbindelse med deres administration af denne lovgivning.

Begrundelsen for lovforslaget er hensynet til borgernes retsbevidsthed, og baggrunden er de meget omtalte sager om Holte Midtpunkt og Hotel Krik Vig.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at retsbevidstheden også for mig er noget helt centralt og noget meget vigtigt, og at jeg også finder, at der i de senere år har været sager, der virker stødende på retsbevidstheden. Dette synspunkt har jeg tilkendegivet ved flere tidligere lejligheder over for folketinget.

I en besvarelse af et spørgsmål fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg oplyste jeg også, at jeg havde taget spørgsmålet om håndhævelse af den bygge- og miljøretlige lovgivning op til vurdering, bl.a. på baggrund af de sager, som er nævnt i bemærkningerne, og at der i konsekvens heraf vil blive nedsat et tværministerielt udvalg, som bl. a. skal undersøge hele problemstillingen omkring såvel offentlige myndigheders som privates overholdelse af den bygge- og miljøretlige lovgivning.

Jeg oplyste ved samme lejlighed over for udvalget, at det også var blevet besluttet, at der under indenrigsministeren ville blive igangsat et udvalgsarbejde, der skulle se på de mere generelle spørgsmål om ansvarsplacering og sanktionsmuligheder i kommunestyret, og at arbejdet i de to udvalg løbende ville blive koordineret. Jeg har senere i en skrivelse af 30. juli 1981 til folketingets miljø- og planlægningsudvalg bekræftet disse udvalgs nedsættelse, og jeg har nærmere redegjort for deres baggrund og deres opgaver.

Jeg kan oplyse i dag, at udvalgsarbejdet vedrørende håndhævelsen af de bygge- og miljøretlige forskrifter forventes afsluttet til efteråret i år, medens arbejdet i indenrigsministeriets udvalg om ansvarsplaceringen i kommunestyret påregnes at være færdigt i 1983.

Det er min opfattelse, at disse to udvalg, som fuldt ud dækker de problemstillinger, som er baggrunden for det foreliggende lovforslag, skal færdiggøre deres arbejde, før der tages initiativ til eventuel lovgivning på dette område, men jeg kan oplyse, at begge udvalg er blevet gjort bekendt med lovforslaget.

Jeg må afvise dette lovforslag om straf for overtrædelser begået i forbindelse med den kommunale og amtskommunale administration i overensstemmelse med det foran sagte.

Helle Algreen-Ussing (S):

Socialdemokratiet kan være enig med fremskridtspartiet i, at der har været sager omkring bygge- og miljølovgivningen, som støder retsbevidstheden. I bemærkningerne til dette lovforslag refererer fremskridtspartiet især til sagerne om Holte Midtpunkt og Hotel Krik Vig i Thy. Den offentlige debat om disse sager viser, at interessen for miljøproblemer er blevet skærpet, og det er en udvikling, som socialdemokratiet er glad for, og som vi støtter.

Der er i de senere år gjort et meget stort arbejde i amter og kommuner for at indarbejde miljølovgivning og planlovgivning i den offentlige administration. Men når der sker fejl, hvordan ligger det så egentlig med ansvarsfordelingen og sanktionsmulighederne? Er det ikke spørgsmål, som hører hjemme i den kommunale styrelseslov?

[Helle Algreen-Ussing]

Der er også tale om et forholdsvis nyt område for anklagemyndighederne. Måske er lovene gode nok, men den strafferetlige praksis skal måske skærpes.

Svarene på disse spørgsmål er ikke simple, og socialdemokratiet vil gerne have dem undersøgt, inden et lovforslag fremsættes.

Derfor må vi afvise fremskridtspartiets forslag. Fremskridtspartiet farer hovedkulds frem, det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvori der netop tales om at indføre en radikalt ændret retspraksis, men alligevel sluttes der af med, at kommunalbestyrelser, som har handlet i god tro, ikke skal drages til ansvar.

Socialdemokratiet ser frem til resultatet af det udvalgsarbejde, som er i gang i indenrigsministeriet og i det tværministerielle udvalg. Når resultatet af udvalgsarbejdet foreligger, vil vi godt medvirke til eventuelle nødvendige lovændringer eller andre initiativer.

Til slut skal jeg gentage, at socialdemokratiet afviser dette lovforslag. Vi synes, det er mærkeligt, at det i det hele taget er fremsat, når fremskridtspartiet ved, at et nødvendigt og sagligt forarbejde allerede er sat i gang.

Agnete Laustsen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle bemærkninger om forslaget.

Der står jo i dette lovforslag, at myndighederne på det bygge- og miljøretlige område skal holde loven, og det er grunden til, at vi fra det konservative folkepartis side må afvise forslaget.

Efter vor opfattelse kan folketinget nemlig for det første ikke vedtage lovforslag, hvori det fastslås, at myndighederne skal holde loven. At de skal det, er så selvfølgelig, og hvis de ikke gør det, ja, så står vi over for så stort et problem af både moralsk, juridisk og så sandelig også politisk art, at det må tages op i en bredere sammenhæng.

Det er muligt, at vi står over for et sådant problem, og det konservative folkeparti deltager derfor gerne i en drøftelse af det, men vi vil ikke medvirke til vedtagelse af en lov, der fastslår, at landets love skal holdes.

For det andet vil vi heller ikke være med til at vedtage en lov, der fastslår, at loven skal holdes på specielt det bygge- og miljøretlige område. Lovene skal holdes på alle områder, og herom ville vi skabe tåger, hvis vi gav tilslutning til et forslag om, at loven skal holdes netop på det bygge- og miljøretlige område, men ikke udtrykkeligt på andre områder.

Nu kunne forslagsstillerne jo hertil sige, at særlig meget går ustraffet hen på det område, som de i deres forslag og bemærkningerne til det udpeger, og det kan også meget vel være. Når de fremdrager konkrete eksempler, hvilket kan være prisværdigt, må jeg imidlertid nødvendigvis undlade at tage stilling, idet vi skal passe på at fastholde sondringen mellem den lovgivende og den dømmende magt. Denne sidste har efter vort system eneret på at udtale sig om skyldspørgsmålet.

Hvis jeg skulle sige noget generelt, måtte det vel være, at det i et tiltagende planlagt, reguleret og dirigeret samfund, hvor man undertiden skal kende tusinder af sider for at have overblik over retsreglerne på blot et enkelt lovområde, bliver sværere og sværere for myndigheder og private at være klar over, at og hvornår de overtræder denne eller hin regel, dette eller hint direktiv, cirkulære, eller hvad det nu ellers måtte være.

Jeg ved godt, at ukendskab til loven ikke fritager for ansvar og eventuel straf, og vil med min sidste bemærkning også kun sige, at dette høje ting i nogle tilfælde har et medansvar for overtrædelser og i tilgift et ansvar for, at det bliver lettere for borgere og myndigheder at holde loven.

Man kunne naturligvis som foreslået indføre bødestrafte o.lign., men ikke på et enkelt område, og tilbage ville så i mange tilfælde stå spørgsmålet, om domstolene ikke med føje ville frikende eller delvis frikende under henvisning til bevisets stilling eller simpel uagtsomhed.

Hvor jeg har sympati for forslaget, er ved bemærkningerne om, at de, der bærer gyldne kæder, har et særligt ansvar. Det er særlig kedeligt, når nogle i folkestyret forser sig, men ingen holder jo hånden over dem, og det konservative folkeparti ville som antydnet være betænkeligt ved en særlovgivning om dem på et enkelt, om end et vigtigt, område.

Hans Jørgen Holm (V):

[Hans Jørgen Holm]

Jeg kan på venstres vegne erklære mig enig i baggrunden for dette forslag, at de kommunale myndigheder selvfølgelig må rette sig efter loven, men vi er nok noget tvivlende over for, om den valgte form er korrekt, nemlig at man indfører straffebestemmelser på de 4 her omtalte lovområder i stedet for at følge de almindelige regler, for som den forrige ordfører sagde, må man selvfølgelig gå ud fra, at de folkevalgte følger loven, og hvis der er utilfredshed med forvaltningen, må man følge de almindelige retskanaler.

Derfor hilser vi med tilfredshed, at ministrene har nedsat et udvalg, så vi kan få belyst, hvordan vi mest hensigtsmæssigt får klarret disse problemer, og jeg skal med disse bemærkninger afvise lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Dette forslag ligner med nogle omskrivninger det forslag, som fra SFs side blev fremsat for et års tid siden. Baggrunden er sagerne om Cheminova, Krik Vig og Holte Midtpunkt samt et hotel i Bogense. Det er vigtigt, at der i disse ofte komplicerede sager, som der mange gange træffes beslutning om i lukkede forsamlinger, gives borgerne mulighed for at finde ud af, om loven bliver overtrådt.

SFs ønske er ikke at få flere i vore fængsler, men alene at få klargjort, at selv om man er folkevalgt, er man forpligtet af gældende love. Overtræder man disse love, skal man ikke kunne slippe med en påtale fra et tilsynsråd eller med, at vælgerne ved det næste kommunalvalg kan tage stilling til, om man stadig væk er værdig til at være folkevalgt. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at folkevalgte, der handler i god tro, naturligvis ikke bør straffes.

Lad mig sluttelig anføre, at dette forslag er en beskyttelse af de enkelte borgeres mulighed for at få ret, hvis de rent faktisk har ret. Vi vil fra SFs side være positive ved den videre behandling af lovforslaget.

Yvonne Hørløv Andersen (CD):

Jeg forstår, at man fra fremskridtspartiets side først og fremmest fremsætter dette forslag for eventuelt at skubbe lidt til det udvalgsarbejde, der pågår nu, for at færdigbehandle forslaget bliver der næppe tid til.

Men vi er enige i intentionerne i det og synes også, der er nogle gode bemærkninger til det. Nu er det specielt de store sager, man har interesseret sig for, og det er jo også dem, pressen mest har beskæftiget sig med, men også i mange andre forhold er det sådan, at man, når man har ansvaret, også må tage den retsforfølgning, der kommer.

En af ordførerne – jeg tror, det var socialdemokratiets – var inde på spørgsmålet om eventuelt at ændre retspraksis. Det kunne man jo også gøre i disse tilfælde, men det må være rimeligt, at man – og det er jo det juridiske i det – hvis man forsættigt efter at være blevet godt oplyst af embedsmændene om, hvad der kan ske i disse sager, hvis man overtræder loven, så også kan straffes for de lovovertrædelser, som man begår, og det er jo så forudsat, at sagen er lagt klart op. I det andet tilfælde, hvor man har siddet med noget uldent noget og man ikke rigtig har været klar over, hvad det var, man lavede, er det klart, at strafansvaret ligger et andet sted.

Jeg er også meget interesseret i at få at vide, om udvalgsarbejdet bliver færdigt i foråret, sommeren eller efteråret 1983, men vi er enige i intentionerne.

Dræbye (RV):

Selve problemet omkring kommunalbestyrelsesmedlemmers og kommunalpolitikeres ansvar kunne nok fortjene en grundig behandling og også en debat her i folketinget. Jeg skal derfor beklage over for fremskridtspartiet, at jeg må begrænse mig til nogle enkelte, mere procedurebetonede bemærkninger.

Situationen er, som flere har været inde på, at der er nedsat dette udvalg, som skal afklare en række forhold i relation til den kommunale styrelseslovgivning, og det kan være meget fornuftigt at afvente resultatet af dette udvalgsarbejde. Men det er lige så klart, som det også er fremgået af tidligere indlæg i debatten, at der er behov for at slå fast, at der er folketingsinteresse i resultatet, og at det er fornuftigt, om dette udvalgsarbejde afsluttes hurtigt, og det skal jeg også gerne bidrage til. Jeg har også forstået, at det er et væsentligt formål for forslagsstillerne.

Vi er interesserede i, at der fastsættes regler, som fastslår, at kommunalbestyrelsesmedlemmer, når de handler på udvalgs møder

[Dræbys]

på kommunens vegne og i visse andre situationer, hvor de kan pådrage den pågældende kommune et ganske stort erstatningsansvar, har et ansvar, og at der også kan være tilfælde, hvor der kan blive behov for andre former for sanktioner ved umiddelbar bevidst overtrædelse af gældende lovgivning. Derfor mener vi, at der er behov for et supplement til de gældende retsregler på dette område, men vi mener også, at folketinget må tage udgangspunkt i det resultat af udvalgsarbejdet, som kommer, og så deltager vi gerne mere aktivt og mere bredt i debatten.

Waldorff (VS):

Det hører til de absolutte sjældenheder, at vi kan støtte et forslag fra fremskridtspartiet, og så skal vi sandelig ikke lægge skjul på det, når det sker. Jeg synes, det er lidt forbavsende og lidt tankevækkende, at de mest negative partier er de tre partier, som sidder på det altovervejende flertal rundt omkring i kommunerne: socialdemokratiet, venstre og de konservative. Og det er lidt uigennemskueligt, hvilke interesser der f.eks. skulle ligge i, at den konservative ordfører begynder at bortforklare, hvad der er foregået i Holte Midtpunkt-sagen, og ligesom antyder, at vi ikke kan optræde som dømmende magt. Ja men alle og enhver ved – og det fremgår af bemærkningerne – at det er fuldstændig åbenlyst for dem, at det var en ulovlighed, der foregik, og så virker det altså på mig ret grotesk, når alle de partier, der går imod, kan stå sådan – uden at komme til at trække på smilebåndet ad sig selv – og sige: der er nedsat et udvalg; for alle ved jo godt, hvad det betyder i folkemunde. Jeg kan i denne situation vanskeligt forstå det som andet end et forsøg på i virkeligheden at krybe udenom.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at når der foregår så åbenlyse lovovertredelser, skal et udvalg sidde og tygge. Vi har diskuteret Holte Midtpunkt og Krik Vig i lang tid, og så skal der sidde et udvalg helt ind i 1983 og gumle på, hvordan man nu kan klare det problem, at der er nogle, der ser stort på lovgivningen. Jeg mener, det er et særlig stort problem, fordi miljøområdet er et område, hvor det i forvejen er fantastisk svært at få håndhævet lovgivningen, også over for private.

Når man samtidig siger – og det gør miljøministeren, hver gang vi spørger – at man arbejder målbevidst og stålsat på at få ændret bødepraksis omkring miljøforbrydelser, så synes jeg, det virker underligt, at man samtidig accepterer en praksis, hvorefter de offentlige myndigheder uden at blive draget til ansvar kan overtræde miljølovgivningen – for nu at tage den lovgivning, jeg har mest kendskab til. Der er en stor modsætning i det, og vi kan ikke forvente, at vi efterhånden skulle kunne få en mere rimelig retspraksis på det område, der hedder miljøforbrydelser, hvis ikke man med det samme, når man ser, at offentlige myndigheder overtræder lovgivningen, skrider ind på samme måde.

Det er ikke nævnt, men jeg synes i virkeligheden, at et af de store problemer er, at man overhovedet kan slippe godt fra det på den måde, at en ulovlig disposition ikke skal gøres om. Jeg mener faktisk af principielle grunde, at Hotel Krik Vig skulle have været revet ned, og det samme gælder de etager, der er for meget i Holte Midtpunkt. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at f.eks. en kommunalbestyrelse, selv om forslaget her bliver gennemført, sådan at man faktisk får en bøde, hvis man begår en ulovlighed, kan slippe godt fra at sige: ja men vi bygger det alligevel, vi kender de bøder. Og det gør vi faktisk, for vi har fået en oversigt på min foranledning for ikke så forfærdelig længe siden, som viser bødestørrelserne. Det er fantastisk begrænset, hvad man får af straf ved overtrædelse af denne lovgivning. Derfor burde man faktisk statuere et eksempel med disse to sager og sige: det må væk, det kan ikke være rigtigt, at man kan gøre sådan noget.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne sige til fremskridtspartiet, at det skal ikke have utak, fordi det rører ved dette problem. Vi er enige i de intentioner, der ligger bag dette forslag, og vi er enige i, at det er rimeligt, at man tager det op og ser nærmere på det.

Vi har også forståelse for, at det nedsatte udvalgs arbejde bør både intensiveres og føres frem til en hurtig afslutning. Jeg er enig med en række ordførere i, at der bør være et eller andet at tage udgangspunkt i, når disse

[Steffensen]

sager skal belyses nærmere, og det må være rigtigt, at det nedsatte udvalgs resultater bliver det, man tager udgangspunkt i.

I øvrigt vil jeg ikke knytte mange bemærkninger til forslaget. Jeg var lidt forbavset over at høre den konservative ordførers bemærkninger, for jeg synes, vi står over for nogle konkrete ting, som er alvorlige. Jeg synes, at forslagsstillerne har ganske ret i, at der er tale om en alvorlig krænkelse af den danske borgers retsbevidsthed. Jeg synes, at det er værd at påpege de meget konkrete sager, der ligger til grund for de enkelte paragraffer i forslagsstillerens bemærkninger.

Kristeligt folkeparti vil gå positivt ind for at få disse ting nærmere belyst og komme frem til en afklaring af, hvordan vi kan modvirke den meget uheldige tendens, vi har været vidne til igennem nogle år ved ret store sager.

Thorndahl (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne have lov til at sige tak for de mange positive indlæg og til de mange, der har udtrykt forståelse for og tilslutning til baggrunden for lovforslaget. Det er min opfattelse, at vi ikke fortsat kan leve med den situation, at kommunale myndigheder straffrit kan overtræde bygge-, plan- og miljølovgivningen, mens samfundet omvendt forfølger små, private lovovertredere med bål og brand. For hver dag der går, uden at der er skabt reel lighed for loven mellem borgere og myndigheder, kan medborgere tabe respekten for lovgivningsmagten og i hvert tilfælde i et vist omfang tabe troen på, at vi lever i et retssamfund.

Vi er og har naturligvis været opmærksomme på, at der er nedsat et udvalg under indenrigsministeriet og et tværministerielt udvalg, der bl.a. skal stille forslag til løsning af dette problem, men det sidstnævnte udvalg skulle jo i forhold til den opgave, der var formuleret, have afsluttet sit arbejde for nogen tid siden.

Jeg har umiddelbart svært ved at se, hvorfor dette problem skulle være så vanskeligt at løse. I sagen om Hotel Krig Vig foranledigede miljøministeren jo, at Sydthy kommune blev tiltalt. Denne disposition kan kun forklares ved, at ministeren og miljøministeriet har ment, at bestemmelserne i den eksisterende lovgivning rent faktisk giver grundlag for

strafsanktionering for de overtrædelser af lovgivningen, en kommune måtte begå som myndighed, sådan som tilfældet Hotel Krig Vig viste. Men den opfattelse underkendte domstolene som bekendt.

Vort forslag tilvejebringer blot det lovgivningsmæssige grundlag for en tiltalerejsning af nøjagtig den karakter, som ministeren foranledigede mod Sydthy kommune i forbindelse med Hotel Krig Vig-sagen. Jeg har derfor egentlig svært ved at forstå, hvorfor det tværministerielle udvalg arbejder så langsomt, som tilfældet har været. Jeg håber imidlertid ikke, at det langsomme udvalgsarbejde skal opfattes som udtryk for, at udvalget ligefrem føler ulyst til at afslutte sit arbejde.

Lad os imidlertid håbe, at udvalget inden for forholdsvis kort tid vil tilvejebringe et endnu bedre og bredere beslutningsgrundlag for folketinget til at stoppe de huller i lovgivningen, der i dag gør det muligt for kommuner straffrit at overtræde vore love. Det er naturligvis også muligt, at de metoder, udvalget vil kunne anvise, vil være bedre end dem, vi har foreslået i dette lovforslag. Men jeg synes, der er grund til at understrege, at folketinget, såfremt udvalget ikke snarest får afsluttet sit arbejde med et konstruktivt resultat, må gennemføre en lovgivning, der svarer til det, vi i dag har forelagt for folketinget.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg må afvise hr. Waldorffs vurdering af miljøministeriets indstilling. Der er ikke tale om en negativ holdning til disse spørgsmål. Der er ikke tale om, at vi har nedsat et udvalg for at træne nogle sager. Tværtimod er det således, som hr. Thorndahl meget korrekt og meget loyalt sagde, at da det drejede sig om Krig Vig, foranledigede vi, at der blev rejst tiltale mod Sydthy kommune, men det blev ikke fulgt af domstolene i retning af det, vi havde ønsket.

Må jeg lige sige til hr. Waldorff, at jeg den 15. juli i et svar på spørgsmål nr. 275, formodentlig før der overhovedet var tænkt på dette lovforslag, orienterede udvalget om, at det var min hensigt at nedsætte disse udvalg. Jeg sagde heri bl.a.:

»Det er min opfattelse, at de sager, vi har været vidne til i det sidste års tid, virker stødende på retsbevidstheden.«

[Miljøministeren]

Det var som en kommentar til et interview i Jyllands-Posten den 24. juni, hvor jeg sagde, at det bliver nødvendigt at stramme grebet om kommunerne, fordi konsekvenserne ellers vil være meget uheldige; vi har jo set, hvad der er sket rundt omkring. Der er altså ikke nogen, der har ønsket at negligere disse ting eller ønsket at omgå dem eller ønsket at kule dem ned. Tværtimod har vi ønsket dem sagligt behandlet, og det er vel ikke det dårligste grundlag eventuelt at lave lovgivning på herinde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder. (Videreopdeling af ejerlejligheder).

[Af Fogh Rasmussen (V), Agnete Laustsen (KF), Thorndahl (FP), Stubkjær Pedersen (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)].

(Lovforslag nr. L 164. Fremsat 23/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Erling Olsen):

Problemet er, om en ejerlejlighed, f.eks. på 180 m², kan opdeles i 2 mindre ejerlejligheder, f.eks. på 90 m² hver, hvis bygningsmyndighederne i øvrigt mener, at det er rimeligt at gøre det. Her er to landsretsdomme.

I den ene del af landet tolker landsretten vores ejerlejlighedslovgivning rent sprogligt og siger: der kan ikke udstykkes mere i ejerlejligheder, for så vidt osv., og derfor siger man: vi kan ikke tillade en yderligere opdeling af ejerlejligheder. I den anden del af

landet siger landsretten: vi vil fortolke denne lov formålsbestemt, således at forstå, at meningen med loven var, at man ville hindre, at udlejningsboliger gik over og blev ejerboliger, og derfor kan der, når der i forvejen er tale om en ejerbolig, godt yderligere udstykkes.

I boligministeriet må vi nok sige, at vi anlægger den formålsbestemte fortolkning. Man kunne derfor sige: hvorfor har vi nu ikke i stedet for, at tingene skal afklares ved højesteret, søgt en lovændring i lighed med den her foreslåede? Der har alene hensynet til folketingets tid i denne samling været afgørende.

Jeg mener altså, at det er et fornuftigt lovforslag. Der er dog én ting i det, vi gerne vil have lov til at se på i udvalget, således som forslaget er formuleret. Man kunne tænke sig, at i en udlejningsejendom med erhvervslokaler var erhvervslokalerne gjort til én ejerlejlighed, og at alle de øvrige lejemaal i den pågældende udlejningsejendom var samlet under et begreb, der hed én ejerlejlighed. Derfor vil vi godt have det nærmere præciseret sådan, at når det drejer sig om en enkelt ejerbolig, kan den godt videreudstykes, men hvor ejerlejlighedsbegrebet i virkeligheden bare er brugt i stedet for begrebet udlejningsejendom, ønsker vi ikke at gøre det, for meningen er, at vi ikke vil have flere lejeboliger overført til ejerboligsektoren. Men det tror jeg er teknik, og det tror jeg er noget, vi kan ordne under udvalgsarbejdet.

Bakholt (S):

Vi mener i socialdemokratiet, at der er hjemmel i den nugældende lovgivning til at foretage en opdeling af en ejerlejlighed i 2, hvor det er praktisk gørligt. Men vi har også noteret os, at der er afsagt to modstridende landsretsdomme om dette spørgsmål. Derfor ser vi positivt på det lovforslag, som er fremsat. Vi er ikke imod at udstykke en ejerlejlighed, der er så tilpas stor, at den kan omdannes til 2 mindre, hensigtsmæssige lejligheder, der i øvrigt opfylder de krav, som gælder i så henseende. Vi er imod, at udlejningsejendomme omdannes til ejerlejligheder, men det er altså ikke det, forslaget her drejer sig om.

Derfor er vi parate til at gå ind i et positivt arbejde i udvalget og være med til at ty-